

[Pernille Forchhammer]

Jeg skal kun beskæftige mig med det ene af de lovforslag, der er til behandling i dag, nemlig nr. L 290 om udvidelse af ungdomsydelsesordningen.

Det er ingen hemmelighed, at Socialdemokratiet hellere havde set et ungdomsbeskæftigelsesinitiativ med mere uddannelsesperspektiv og med en egentlig mulighed for tilknytning til arbejdsmarkedet. Men når det er sagt, vil jeg også godt sige, at der alligevel er tale om forbedringer i det forslag, vi står med her.

Den største og vigtigste forbedring er, at der nu åbnes mulighed for, at unge kan få mere end ét tilbud, hvis det første tilbud ikke fører til en fastere tilknytning til arbejdsmarkedet. Det var et ønske, vi havde, allerede da vi vedtog den første ungdomsydelsesordning for de 18-19-årige i 1990. At det nu bliver muligt at erstatte ungdomsydelsen med en praktikperiode, er også en forbedring, hvis der altså er tale om praktik med det uddannelseselement, der ligger i begrebet praktik. Jeg vil dog gerne spørge ministeren, om det ikke fortsat er muligt for kommunerne at give tilbudet om praktik i flere timer og i en længere periode end de 20 timer og 5 måneder, reglerne om ungdomsydelsen som minimum foreskriver. Vi mener, at det kan blive nødvendigt at præcisere, at der skal være tale om et minimum og ikke et maksimum.

Det er også en forbedring, at der nu indføres mulighed for et udligningstillæg, sådan at det sikres, at ingen ungdom bliver ringere stillet økonomisk under ungdomsydelsen, altså i beskæftigelse, end under bistandshjælpen. Det er en speciel forsikring af de unge forsørgere, og vi er glade for, at det kom ind i den sidste fase af forhandlingerne, men vi forstår ikke rigtig, hvorfor det i dette forslag begrænses til de unge fra 21 til 24 år, når det i det forslag, vi skal behandle senere på dagen, udvides til også at omfatte ungdomsydelsens nuværende grupper, altså de 18-21-årige.

Det var de forbedringer, vi ser i forslaget, og som vi er tilfredse med, men samtidig er der nogle problemer, vi håber at få afklaret under udvalgsarbejdet.

Jeg vil gerne spørge ministeren om årsagen til, at revisionsbestemmelsen er røget ud. Vi mener, at det er nødvendigt, at det, vi nu sætter i gang, bliver evalueret på et senere tidspunkt. Det var et krav, som vi i 1990 fik opfyldt i for-

bindelse med den første ungdomsydelseslov, men som nu er pillet ud. Vi mener ikke, ungdomsydelsen er grundlæggende vurderet ved den stikprøveundersøgelse, der er foretaget, og vi mener fortsat, det er nødvendigt med en bestemmelse om revision for at få en vurdering af bl.a. 14-dages-kravet, om det er den bedste måde at gøre dette på, og for at kunne følge med i, om kommunerne nu også har kapacitet og ressourcer til at leve op til de målsætninger, der er i loven.

Socialdemokratiet mener fortsat, at det er en bedre løsning at udskyde kommunernes pligt til at igangsætte beskæftigelse for at give mulighed for planlægning af mere individuelle tilbud og for at sikre, at pengene ikke bruges på de unge, som selv er i stand til at finde en vej ud af kontanthjælpssystemet efter 1-2-3 måneder. Det er, som jeg tidligere har været inde på det i debatten, ifølge Socialministeriets egne svar 50 pct. For de 50 pct. fungerer bistandssystemet, som det skal, som en midlertidig forsørgelsesordning. Det er de sidste 50 pct., der har et egentligt beskæftigelsesproblem. Men vi mener også, at der er grund til at se nærmere på tallene i forslaget, sådan at vi ikke, som det tidligere har været nævnt i debatten, skruer de unges og kommunernes forventninger op på et niveau, som ikke kan holde.

Endelig er vi lidt usikre på grundlaget for den ændring af ankebestemmelsen, der lægges op til i forslaget. Hvis der blot er tale om en teknisk ændring, har vi ingen problemer, men hvis der ligger en forringelse af ankesystemet, må vi bede om at få det ud, så det ikke er en del af det forlig, vi i dag forhandler.

Til slut er det vigtigt for mig at få slået fast, at der ikke for Socialdemokratiet er nogen sammenhæng mellem dette forslag og så det forslag, vi skal behandle senere, om oplæringsydelse, selv om ministeren i forslagets bemærkninger skriver om en sådan sammenhæng mellem dem. Vi kan under ingen omstændigheder acceptere den forringelse af ungdomsydelsen, regeringen sammen med Fremskridtspartiet lægger op til fra 1. april 1993. Men mere herom senere, når vi kommer til debatten om det forslag.

Pelle Voigt (SF):

Jeg skal redegøre for SF's syn på L 282, lovforslaget om privat byfornyelse, hvor det jo